

FOTO: ALENKA ŽIGON

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto X - 21. september 1982

Štev.: 15 - BREZPLAČNO

OD 4. DO 11. OKTOBRA

Teden za »otroke mesta«

Geslo letošnjega tedna otroka, ki bo od 4. do 11. oktobra, je »otroci mesta«. Torej se bomo v tem tednu malo bolj zamislili, kako živijo otroci v našem mestu, kakšni so njihovi problemi in težave v mestnem središču, v naši občini. Tem razmišljanjem naj bi bile namenjene tudi okrogle mize oziroma problemske konference po krajevnih skupnostih, katerih sklicateljja bosta KK SZDL in društvo prijateljev mladine.

Prav gotovo je ni krajevne skupnosti v naši občini, ki ne bi imela problemov s prostori in kadri za delo z mladimi. Tudi vzgojnovarstvena organizacija in osnovna šola kot osnovni vzgojnoizobraževalni ustanovi nista brez teh skrbi. Tu je še problem stacionarnega prometa - in še bi lahko naštevali.

In ob vseh teh problemih odraščá naš otrok - razposajen, igriv, brezskrben, včasih zelo zahteven, včasih nerazumljivo skromen. Veliki problemi, ki jih čutimo mi, odrasli, zanj velikokrat ne obstajajo. Včasih je dovolj majhno dvorišče, kotichek za vogalom sosednje hiše in žoga - pa skrajno razumevajoč nasmeš mimoidočih odraslih. A tudi takšnih kotichek je v Centru premalo. Kakšen je torej ta mali svet našega otroka? Kako mu omogočiti aktivno in ustvarjalno preživljanje prostega časa?

Prvi bodo na to vprašanje lahko odgovorili starši. Zato jih povabimo v tednu otroka v krajevno skupnost - v prostor, kamor sicer redkeje zahajajo, a upajmo, da bodo tokrat prišli, saj se bomo dogovorili, kako v bodoče tudi njihovem otroku in z njihovo pomočjo pripraviti prijetne urice sproščene in ustvarjalne igre. Pa tudi vsi ostali, združeni v družbenopolitičnih ter družbenih organizacijah in društvih, lahko storimo svoje! Le strniti bo treba naše vrste, pa bodo tudi problemi prostorov za otroke, igrišč in aktivističnega dela postali manjši. In še nekaj ne prezrimo: kako deluje v naši krajevni skupnosti društvo prijateljev mladine, kateremu je družba zaupala skrb za mlado generacijo in kako deluje osnovna organizacija ZSMS v naši KS - saj je prav v teh dveh organizacijah največji kadrovski potencial za delo s cicibani in pionirji v krajevni skupnosti.

Društva prijateljev mladine bodo v tednu otroka, podobno kot v tednu mladosti, organizirala vrsto dejavnosti za otroke - sprehode v naravo, kiparjenje z glino, vabite bodo risanke. V vsaki KS pa bo otroke obiskala Sapramiška - lutkovna igriva v odlični izvedbi vzgojiteljic VVO Klinični center. V nekaterih KS pa se bodo malčki prav gotovo prijetno počutili tudi v družbi tovariša miličnika, ki jih bo popeljal na najbolj prometne točke v KS in se z njimi pogovoril o nevarnostih v prometu. Občinska Zveza prijateljev mladine pa bo v tem tednu pripravila srečanje ravnateljic VVO in ravnateljev osnovnih šol občine Center, na katerem bo stekla beseda o medsebojnem sodelovanju v okviru krajevne skupnosti. 6. oktobra se bodo zbrali tudi pionirji iz osnovnih šol, da se pogovorijo, kako varčujejo in prispevajo k stabilizaciji našega gospodarstva. Takšna je tudi tema javne razprave med vsemi slovenskimi pionirji. Mali šolarji si bodo ogledali film Zvezdica zaspanka in obiskali živalski vrt. Tam se jim bodo pridružili še cicibani iz prvih razredov osnovne šole. Drugi osnovnošolci bodo v tednu otroka začeli organizirano obiskovati muzeje, galerije ter pionirske in Univerzitetno knjižnico. Naj omenimo še razstavo priložnostnih igrač, ki še vedno potuje po krajevnih skupnostih.

Občinska Zveza prijateljev mladine bo teden otroka zaključila na svoji redni letni konferenci 15. oktobra, da oceni svoje delo v obdobju od lanskega oktobra in sprejme delovni program za tekoče šolsko leto.

PRED KONGRESOM ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE

Vloga in (odvečne) dileme

Delegati delavcev Slovenije se bodo 11. oktobra letos zbrali na oceno in dogovor za politično akcijo v Domu Ivana Cankarja v Ljubljani. Od tega delovno-političnega zbora slovenskega delavskega razreda nas ločijo le še slabi trije tedni. Po razvejeni, zavzeti in poglobljeni aktivnosti, še zlasti pa po tem, kako so se delavci lotili vprašanj in nalog, na katere opozarjajo osnutki kongresnih dokumentov, lahko rečemo, da se je kongres že začel. Srečanje delegatov 11. oktobra bo tako le nujno nadaljevanje poti za poenotenje vseh delavcev Slovenije o usmeritvi in dejavnosti, ki ju narekujejo sedanje družbenoekonomske razmere in ustavna odgovornost zveze sindikatov.

Predkongresna aktivnost se stopnjuje iz dneva v dan. Vse več je specializiranih razprav, tematskih konferenc in vrste drugih aktivnosti. Delavci v organizacijah združenega dela in skupnostih se v mnogih primerih ponovno vračajo k osnutkom kongresnih dokumentov in soočajo lastno prakso z odnosi, opredeljenimi v njih. Pa ne le z razpravami! Vse več je primerov, ko so se delavci že lotili spreminjanja samoupravnih aktov, svoje lastne prakse. Ustvarjalno kritično vrednotenje prakse v posameznih kolektivih dokazuje, da kongres ne bo zaobšel najbolj žgočih in odprtih vprašanj sedanjega družbenega trenutka; takšen pristop k obravnavi osnutkov kongresnih dokumentov pa je zagotovilo več za prispevek kon-

gresa k splošnim, družbenim prizadevanjem sedanjega časa.

V korak z naraščajočo predkongresno aktivnostjo, ki že sama po vsebini in obsegu kaže na potrebnost poenotenega odziva in akcije Zveze sindikatov Slovenije na sedanje družbenoekonomske razmere, gredo tudi vse pogostejša razmišljanja o smotnosti in potrebnosti izvedbe kongresa. Zastavljajo se vprašanja: ali ob tolikih sklepih, resolucijah in drugih dokumentih potrebujemo še nove? Čemu je kongres potreben po opravljenih kongresih zveze komunistov, pot treh izvedenih problemskih konferencah Zveze sindikatov Slovenije po 9. kongresu? Temu se pridružuje »zaskrbljenost«, ali bo kongres uresničil pričakovanja delavcev.

Razrednost ni dana enkrat za vselej

Vsem tem in takim dilemam in vprašanjem, ki jih poraja praksa, ni mogoče odreči družbene angažiranosti, mnogim od njih tudi ne upravičevati. Vselej pa ostaja odprto vprašanje razrednosti. Ali drugače: v čigavem imenu in s kakšnimi nameni se takšne dileme sprožajo?

Že ob prvih pripravah na kongres smo se v zvezi sindikatov, ob upoštevanju splošnih gospodarskih razmer, odločili, da bo kongres tudi po zunanji - manifestativni oboje izraz stabilizacijskih prizadevanj in da mora dobiti na pomenu predvsem po vse-

bini. Prav te dni pa je republiško vodstvo zveze sindikatov izpostavilo kritični presoji statutarno normo o smotnosti določila, po katerem je potrebno izvesti kongres vsake štiri leta. Po zaslugi sredstev obveščanja oboje poznajo vsi delavci, delovni ljudje in občani. Ob tej domnevi ostaja odprto le še to, ali bo kongres izpolnil pričakovanja delavcev, in vprašanje njegove potrebnosti ob tolikih sklepih, resolucijah in drugem.

Obe dilemi, ki ju vprašanje odpirata, kažeta na nepoznavanje ali nerazumevanje razredne vloge in odgovornosti zveze sindikatov v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja. Pozablja se, da razredni interes ni nekaj enkrat za vselej danega, kar bi bilo mogoče preprosto uresničevati z družbeno akcijo v praksi, ne oziraje se na spreminjanje družbenih razmer. V tem se avtorji takih dilem izenačujejo z onimi izpred let, ko so postavljali na dnevni red vprašanje potrebnosti zveze komunistov glede na uveljavljene samoupravne odnose v praksi. O koreninah in namenu takšnih izumetničenih dilem ni treba ponovno izgubljati besed. Sedanja predkongresna aktivnost ponovno dokazuje, da se delavci in delovni ljudje zavedajo resnosti gospodarskih razmer, zastojev in dilem, odprtih vprašanj v razvoju družbenoekonomskih in samoupravnih odnosov; kaže na to, da se delavci zavedajo razkoraka med zapi-

(nadalj. na 3. str.)